

Informatiebericht SUA

Openbaar

Van	IND / SUA
Nummer & Titel	IB 2023/49 Gevolgen van de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-459/20 (Thaise moeder van minderjarig Nederlands kind)
Kenmerk (digijust)	4760362
Hoofdtak	Regulier / Toegang en Visum kort verblijf
InformIND Thema	Arrest Chavez-Vilchez (C-133/15) / B10/2.2 Vc toegang toezicht en terugkeer (Vc A)/ A1/5
Relatie met	A1/5 - B10/2.2 Vc
Geldig vanaf	07/07/2023
Geldig tot en met	07/01/2024

Disclaimer

Een informatiebericht is een mededeling aan de medewerkers van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). De informatieberichten zijn slechts tijdelijk van aard, en daarom is de geldigheidsduur beperkt. De informatieberichten helpen medewerkers van de IND om tijdig en op uniforme wijze in te spelen op actuele ontwikkelingen. In informatieberichten kan bijvoorbeeld aangegeven worden of er nieuw beleid komt, bijvoorbeeld n.a.v. een brief aan de Tweede Kamer, of dat een belangwekkende uitspraak is gedaan die nog bestudeerd wordt. Ook kan in informatieberichten aangegeven worden hoe moet worden gehandeld in afwachting van een werkinstructie of aanpassing van de beleidsregels die in de Vreemdelingencirculaire of Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap zijn opgenomen. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een informatiebericht af te wijken.

1. Aanleiding

Op 22 juni 2023 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) uitspraak gedaan in een zaak ([C-459/20](#)) die draaide om de voorwaarden die gesteld kunnen worden aan een art. 20 VWEU-verblijfsrecht (oftewel: een Chavez-verblijfsrecht).

In dit IB wordt eerst uitgelegd wat de uitvoeringsgevolgen zijn van deze uitspraak. Aansluitend worden de feiten en achtergronden van de zaak geschetst.

Dit IB vormt een aanvulling op [IB 2023/31](#) richtsnoeren inhoudelijke toetsing naar aanleiding van arrest Chavez-Vilchez.

2. Uitvoeringsgevolgen

De beslispraktijk van de IND is op veel vlakken al in lijn met de conclusies van het Hof in zaak C-459/20. Hieronder bespreken we alleen in welk opzicht de uitspraak om een aanpassing van de beslispraktijk vraagt:

1. Artikel 20 VWEU kan ook tot verblijf dwingen in het geval de derdelands ouder in Nederland verblijft, terwijl het minderjarige, Nederlandse kind buiten de EU verblijft, en zelfs nog nooit in de Unie heeft verbleven, mits de intentie bestaat dat het kind zich onverwijld bij deze ouder in Nederland zal voegen.

Vraag zodoende bij Chavez-aanvragen, waarbij het minderjarig, Nederlands kind nog in het buitenland verblijft, ook om een onderbouwing dat het kind zich bij de derdelands ouder in Nederland zal voegen. Denk hierbij aan documenten uit het buitenland (vliegtickets, andere reispapieren, uitschrijving school etc.) en documenten uit Nederland (inschrijving opvang, inschrijving school etc.).

2. Een aanvraag voor een art. 20 VWEU-verblijfsrecht mag niet worden afgewezen op grond dat het niet in het belang van het kind is het naar Nederland te laten overkomen. Het is aan de ouder of instantie met gezag om die beslissing te nemen.

Let op: het belang van het kind mag wel nog steeds worden betrokken in de

beoordeling van de d-grond en in het kader van de openbare orde. Het is dan evenwel een onderdeel dat mede in aanmerking moet worden genomen bij die beoordeling of afweging, maar mag niet in doorslaggevende of overwegende mate aan een voor de vreemdeling negatieve conclusie op de d-grond ten grondslag worden gelegd. Zo blijft het bijvoorbeeld aangewezen om in situaties die staan beschreven in [IB 2023/31](#) onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming (RvK) te laten doen. De bevindingen van de RvK kunnen worden betrokken in de toetsing van de d-grond, en meer in het bijzonder in het kader van de verstoring van het evenwicht van het kind.

3. Aan het feit dat in het verleden door de ouder gedurende een bepaalde periode geen zorgtaken zijn verricht voor het Nederlandse kind mag op zichzelf geen doorslaggevend belang worden gehecht. Kijk daarom bij het beoordelen van een aanvraag met name naar de gezinssituatie ten tijde van het besluit. Voorgaande neemt niet weg dat bijvoorbeeld pril contact, een hogere leeftijd van het kind en de aanwezigheid van een andere betrokken ouder wel redenen kunnen zijn de zodanige afhankelijkheid niet aan te nemen.

3. Achtergrond

De zaak

De zaak die aanleiding gaf tot het stellen van de prejudiciële vragen ging over een Thaise mevrouw die aanvankelijk verblijf bij haar Nederlandse echtgenoot had gehad in Nederland. Het verblijfsrecht bij die echtgenoot was ingetrokken vanwege een echtscheiding. Pas toen de DT&V op het punt stond mevrouw uit Nederland te verwijderen diende zij een aanvraag voor verblijf bij haar nieuwe partner in en voerde zij aan dat ze ook nog een minderjarig Nederlands kind had en dat ze van plan was dit kind naar Nederland over te laten komen. Dit kind groeide jarenlang op in Thailand bij zijn Thaise oma en tante. Moeder meende dat zij op basis van de voorgenomen overkomst van haar kind een verblijfsrecht aan artikel 20 VWEU kon ontlenen.

De aanvraag werd echter afgewezen, mede omwille van de volgende overwegingen:

- Het Nederlandse kind leefde jarenlang gescheiden van zijn moeder en werd op het moment van het indienen van de aanvraag niet door haar verzorgd. Zodoende werden zowel de c- als de d-grond niet aangenomen.
  - N.B.: pas na de uitzetting nam moeder de zorgtaken weer op zich.
- In de weging van het belang van het kind betrok de IND dat het kind zijn hele leven in Thailand had gewoond, de Nederlandse taal niet sprak en geen enkele band met Nederland had. Mede hierom was het niet in het belang van het kind om naar Nederland over te komen.
- Eerdere pogingen van moeder die verband hielden met de overkomst van haar kind waren door de familierechter herhaaldelijk niet gehonoreerd, waarbij werd aangegeven dat niet kon worden beoordeeld of de overkomst naar Nederland in het belang van het kind was.

In mei 2019 werd mevrouw naar Thailand verwijderd. De procedure tegen de afwijzing van het Chavez-verblijfsrecht liep na de verwijdering evenwel door en leidde tot de procedure bij het Hof.

De (beantwoording van de) rechtsvragen

1. Kan een derdelands verzorgende ouder van een minderjarige Unieburger in aanmerking komen voor een afgeleid verblijfsrecht op grond van art. 20 VWEU als zijn/haar kind al sinds de geboorte buiten het grondgebied van de Unie woont en nooit op het grondgebied van de Unie heeft verbleven?

Antwoord: Hoewel in deze zaak het Nederlandse kind al vanaf de geboorte buiten de EU had verbleven en derhalve niet kon worden gedwongen om het EU-grondgebied te verlaten, dwingt art. 20 VWEU ook in een dergelijk geval tot verblijfsaanvaarding, mits voldaan wordt aan alle voorwaarden.

De situatie dat een Unieburger (in dit geval: een Nederlands kind) de Unie niet kan binnenkomen, acht het Hof vergelijkbaar met de situatie dat het kind

noodgedwongen de EU moet verlaten. Wel moet vast staan dat het betrokken kind Nederland zal binnenkomen en er zal verblijven met zijn ouder.

2. Mag een lidstaat een aanspraak op een art. 20 VWEU-verblijfsrecht afwijzen op grond dat de verhuizing van het minderjarige kind naar die lidstaat niet in het daadwerkelijke of aannemelijke belang van dat kind is?

Antwoord: een lidstaat kan een art. 20 VWEU-verblijfsrecht niet weigeren op grond dat overkomst van een minderjarig kind niet in het belang van dat kind is. Het belang van het kind mag worden betrokken bij de beoordeling inzake de afhankelijkheidsverhouding en de openbare orde. Als het echter ontbreekt aan maatregelen om de uitoefening van het ouderlijk gezag te regelen (lees: OTS, ontheffing of ontzegging), kan Nederland niet - zonder ten onrechte de plaats in te nemen van de personen die het gezag over het kind hebben - bepalen of het in het belang van dit kind is om het over te brengen naar de lidstaat waarvan het de nationaliteit heeft.

3. Mag een lidstaat - onder de bovengenoemde omstandigheden - bij de beoordeling van de zodanige afhankelijkheidsrelatie de volgende twee elementen van (doorslaggevend) belang achten:
  - a. de derdelands ouder heeft niet altijd de dagelijkse zorg voor het Nederlandse kind op zich genomen.
  - b. het kind kan zich op het grondgebied van de Unie vestigen bij zijn andere ouder, die Unieburger is.

Antwoord: Het is niet van doorslaggevend belang dat een derdelands ouder gedurende een lange periode niet de dagelijkse zorg voor de minderjarige Unieburger heeft gehad. Dat daardoor in die periode mogelijk ook geen sprake is geweest van een zodanige afhankelijkheidsverhouding is evenmin doorslaggevend. Het is immers niet uitgesloten dat die ouder op het moment van het nemen van het besluit wél daadwerkelijk die zorg op zich neemt.

Omgekeerd kan uit het enkele feit dat die die ouder wel weer de zorg op zich heeft genomen niet reeds worden afgeleid dat er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding. Deze beoordeling moet namelijk altijd berusten op een onderzoek van alle relevante omstandigheden.

Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat het kind kan verblijven bij de andere ouder, die Unie-burger is. Ook die omstandigheid kan slechts als een van de te wegen omstandigheden worden betrokken in de beoordeling van de zodanige afhankelijkheidsverhouding.

4. Verwachting

De inhoud van dit IB zal op termijn opgaan in [IB 2023/31](#).

5. Afstemming

De inhoud van dit IB is afgestemd met RVN, de visadienst, JZ ST en DMB (JAZ).